Lintunen

Lintuvaaran Omakoti-yhdistyksen tiedotuslehti

Nro 2/97
Toukokuu

SIIVOUS-TALKOOT

keskiviikkona 14.5.97 klo 17.30 – 20

Muovisäkit voi noutaa Hämeenkyläntien/Paikkalinnuntien risteyksestä, Lintuvaaran koululta, Pikkulinnunreitin/Sininärhentien risteyksestä ja uutena paikkana Pakastiaisentien/Viserrystien risteyksestä.

Täytetyt säkit jätetään tien varteen, mistä ne haetaan.

Tänä vuonna kiinnitetään erityishuomio tiekilpiin.

Puhdistukset ja pienet viat korjataan itse, isommat viat ilmoitetaan talkoiden järjestäjille.

Talkoiden päätteeksi kokoonnutaan koululle, missä grillataan makkaraa ja nautitaan virvokkeita.

Puheenjohtajan palsta

Uusi johtokunta on valittu yhdistyksen vuosikokouksessa. Jäsenten nimet ja yhteystiedot on julkaistu tässä lehdessä. Yhdistyksemme perustamiskirja on allekirjoitettu 17.02.1941 nimellä "Leppävaaran Huvilanomistajien Yhdistys". Sittemmin sääntöuudistuksessa 1976 nimi muutettiin kuulumaan "Leppävaaran-Lintuvaaran omakotiyhdistys" ja jonkin aikaa jo olemme olleet "Lintuvaaran omakotiyhdistys". Sana Leppävaara on pudonnut nimestämme pois, mutta yhteenkuuluvuudella on perinteitä. Nyt Leppävaaraa kutsutaan siihen liittyvän kaavoitustyön yhteydessä Suur-Leppävaaraksi, ja alueesta kehittyy varsin huomattava keskus pääkaupunkiseudulle.

Lintuvaara on ainutlaatuinen omakotialue, joka sijaistee varsin lähellä kaupunkimaisia palveluja. On tärkeätä, että säilytämme alueemme omaleimaisuuden huvila-asutuksen lintukotona. Me itse parhaiten ymmärrämme asuinalueemme arvon, ja velvollisuutemme on valvoa näiden ominaisuuksien säilymistä alueellamme. Se on yksi nyt valitun johtokunnan tehtävistä.

Olemme järjestäytyneet pienryhmiin, joilla kullakin on selvitettäviä osa-alueita. Työryhmät ja niiden jäsenet ovat seuraavat:

- Kehä I ja Kehä II: Kalevi Onnela, Hannu Räsänen, Peter Lönnfors ja Harri Laine
- Lintuvaaran pohjois-osan kaavoitus: Tarja Karppinen ja Leena Schmidt
- Lintulaaksontie: Hannu Räsänen ja Markku Saarikoski
- Kadut ja ojat: Harri Laine ja Henrik Lindholm.

Toivon, että asukkaat välittäisivät tuntojaan tai tietojaan työryhmän jäsenien kautta johtokunnalle. Me voimme sitten edelleen laatia lausuntoja ja toimenpiteitä asioiden edelleen hoitamiseksi. Mainittujen tehtävien lisäksi johtokunta toki askartelee muittenkin asioiden kimpussa, talkoita ja makkarajuhlia unohtamatta.

Lintunen-lehti on alueemme oma julkaisu ja sen levikki on noin 1200 kpl, aikamoinen saavutus asukasyhdistyksen julkaisuksi. Olisi toivottavaa, että lehti kiinnostaa monia alueen asukkaita. Lehden kautta voimme vaihtaa mielipiteitä, tavaroita, kokemuksia ja neuvoa toisiamme. Otamme mielellämme vastaan ideoita ja juttuja Lintuseen, ja lehteämme tulee voida käyttää myös ilmoitus- tai mainoskanavana alueemme sisällä.

Ollaan aktiivisia molemmin puolin,

Harri Laine

Kaava-asiat maata kiertävällä kehällä

Kehä II:n jatko ja Lintulaakson pitkä tie

ovat mukana yleiskaavatyössä, vaikka ympäristöministeriö ei Kehä II:n jatkoa seutukaavaan päästänytkään. Virkamiehet ovat saaneet Jupperin ja Laaksolahden omakotiyhdistykset puoltamaan Kehä II:n jatkoa lupailemalla alueelle liikenteen vähenemistä, jos jatko rakennetaan - ja taas toisinpäin peloittelemalla jyrätyksi joutumisella, jos tietä ei rakenneta. Tosiasiassa ei jatkon rakentaminen tai rakentamatta jättäminen siellä kovin paljon merkitse, pääosa Kehä II:n jatkon liikenteestä siirtyisi Kehä III:lta

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen johtokuntaan kuuluvat:

Tarja Karppinen		Keltasirkuntie 4 B	541 205
Laina Kuokkanen		Punavarpusentie 21	517 202
Harri Laine	pj	Sinirinnantie 9-11	543 629
Henrik Lindholm		Lintuvaarantie 101	546 050
Peter Lönnfors		Invaliditie 8	515 636
Kalevi Onnela		Pensaskertuntie 1 B	547 1480
Arja Pihlajisto	vpj	Hämeenkyläntie 29 B	5484 502
Esko Roininen		Peukaloisenpolku 1 A	514 005
Hannu Räsänen	taloud.hoit.	Sininärhentie 2	519 260
Markku Saarikoski	siht.	Varusmiehentie 16	512 4994
Leena Schmidt		Paikkalinnuntie 5	545 572

Lintunen -
Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti ilmestyy neljästi vuodessa: helmikuussa, toukokuussa, syyskuussa ja joulukuussa.
Toimituskunta:
Arja Pihlajisto, puh. 544 502, Sirkka Häggqvist
Levikki: 1200 kpl

Ilmoitustaulut omakotiyhdistyksen tiedotteita varten ovat SPAR-kaupassa Vallikadun ja Lintuvaarantien risteyksessä ja Galleriassa K-kauppa Leppälinnussa.
Taitto: Masa Pulkkinen, Arja Pihlajisto / Prestige Marketing Oy
Painopaikka: Monila Oy, Sörnäisten rantatie 27, 00500 Helsinki

ja Kehä I:ltä ja jäisi siirtymättä, jos tietä ei tule. Rastaala sensijaan kokisi Kehä II:n jatkon asfalttisyleilyn kuten Lintuvaarakin.

Yleiskaavaan liittyen Tielaitos ja Espoon tiesuunnittelijat käynnistivät Lintusessakin mainitun ympäristövaikutusselvityksen (YVA) tarkoituksella todistaa, että Laaksolahdessa Pitkäjärventien varrella tulee läpiajoliikenteestä suuret ympäristövahingot, jos Kehä II:n jatkoa ei rakenneta. Varmuuden vuoksi selvitys annettiin tiesuunnittelufirma Maa ja Vesi Oy:lle. Niinpä tätä kirjoitettaessa juuri esitellyn luonnoksen mukaan raportista tulee aika kyseenalainen: Kehä II:n rakentaminen kyllä saattaa aiheuttaa haittaa eräille asuntoalueille, mutta haittoja voidaan suojatoimin vähentää, virkistysalueita jakautuu pienempiin osiin, mutta kulku helpottuu alikulkutunneleilla. Jos taas tietä ei voida rakentaa, niin Pitkäjärventiellä lasten liikkuminen vaikeutuu ja asumiselle aiheutuu merkittäviä haittoja. Kaupunkirakenne hajaantuu. Jne.

Ainakin Rastaalan omakotiyhdistys on laatinut 102 kohtaa käsittävän vastineen raportin epäkohdista. Lintuvaaran omakotiyhdistyksen vastineessa oli 32 kohtaa, osa niistä aika pitkiä. Molemmat yhdistykset tuomitsivat raportin puolueellisena ja tarkoitushakuisena. YVA-selvityksen tekijöiden tavoitteet eivät muutenkaan täysin onnistuneet. Ylivoimainen enemmistö valvontaryhmän 12 asukasyhdistyksestä oli Kehä II:n jatkoa vastaan ja tiemiesten itsensäkin piti myöntää tiehankkeen osoittavan tielaitoksen laskutavalla vain kanattavuutta 1,4 asteikolla, missä alle 1,4 olevia teitä ei yleensä toteuteta ollenkaan. Esimerkiksi Kehä I:n parantaminen vetäväksi (jolloin Kehä II:n jatkoa ei enään tarvita) tuottaisi samojen tiemiesten mukaan kannattavuuden 10 eli olisi 7 kertaa kannattavampi! Edelleen: 1996 liikennelaskennassa Pitkäjärventien liikenne väheni ja paljon valitusta aiheuttanutta yli 10 000 autoa /vrk -liikennettä ei enää ole millään Pitkäjärventien osalla. Esimerkiksi kapealla Lintuvaarantiellä menee 8000 autoa/vrk:ssa. YVA-selvityksen loppuraportin esittely 14.4. onkin sitten jo ollut kun tämä Lintunen tulee jakoon.

Itse yleiskaava, joka Espoossa on jo 40 vuotta myöhässä pysähtyi taas, nyt kaupunginhallitukseen. Kh:ssa yritetään lisätä Espoon asukaslukutavoitetta 240 000:sta 280 000:een. Tämä lisäisi olennaisesti rakentamispainetta niille harvoille alueille, joissa vielä ei ole asemakaavaa. Mikäli todella pääkaupunkiseutu alkaa paisua, syntyy täällä ongelmia, mm. kunnallistekniikan ja palvelujen kustantaminen nostaa veroäyriä. Toisaalta ihmisten nykyisten kotiseutujen kunnalliset investoinnit jäävät vastaavasti vajaakäyttöön. Asukaslukuhan maassamme ei juurikaan enää kasva. Kansantalous joutuu tekemään kaksinkertaiset investoinnit.

Vaikka moottoriteitä rakennettaisiin puoliväkisin, ei vanhojen asuntoalueiden katuihin ja muihin parannuksiin riitä rahaa. Nyt olisi tärkeätä vaikuttaa ensi vuoden budjettiin. Tämän vuoden rahoista Lintuvaaraan riittää vain kaatopaikan ja entisen Paulakosken kulman välisen ojan perkaukseen sekä pikkurahoja asfaltin paikkauksiin. Katuihin käytetään Lintuvaarassa toista miljoonaa, mutta ne ovat vanhan kaatopaikan suunnan uuden asuntoalueen uusia katuja.

Kalevi Onnela

Espoon perunkirjoitustoimisto

• Testamentit • Perunkirjoitukset • Perinnönjaot • Avioehdot yms.

Oikeust.kand. Marjaana Marmo
Kirkkalantie 10 A
02660 ESPOO

Puhelin/telefax 09-510 2728

Lintuvaaran kunnallistekniikka

Lintuvaaran kadut, vedet ja viemärit ovat suunniteltu ja rakennettu pääasiassa omakotiasumista palvelemaan. Samaan ryhmittymään kuuluvat mielestäni rivitalot ja pienkerrostalot, eli siis kaksikerroksiset rakennusmassat. Alueen luonto ja ympäristö ei kestä suurempia rakennustehokkuuksia, eikä suurempia liikennemääriä.

Katuverkostomme on kuitenkin oltava nykyaikaisen ja vastattava teknilliseltä kunnoltaan ja käyttäjien turvallisuudelta kaupunkimaisen alueen tasoa. Suurin osa alueen asemakaavoistahan on vahvistettu. Espoon kaupungin Tekninen Virasto ja kadunrakentamisen yksikkö on se taho, joka vastaa niin katuverkostojen suunnittelusta kuin ylläpidosta. Olen saattanut sinne tiedoksi, että Kirkkalantie on vaarallisen huonossa kunnossa. Samoin olen esittänyt, että Lintuvaarantien kunnostusta on jatkettava ainakin Jääskeläntielle asti, ennen kaikkea jalkakäytävän toteuttaminen. Itse kukin asukas voi olla omaaloitteisesti yhteydessä kaupungin virastoon, ja tuoda esille huomaamiaan epäkohtia.

Alueen ojituksesta on huomautettu Tekniselle virastolle noin vuosi sitten, ja parannusta tehtiin, ojia perattiin ja virtaamaa onnistuttiin lisäämään. Tämä on meille kaikille tärkeätä, jotta välttyisimme mutalammikoilta ja mätäneviltä kosteikoilta. Jokainen tontinomistaja voi myös omalta osaltaan huolehtia siitä, että ojat toimivat. Vesilain mukaan ojia ei saa laittaa umpeen, jos siitä on selvää haittaa naapurille. Jos ojat halutaan täyttää, on ne salaojitettava ja liittymien ja teiden kohdalle on raken nettava tierummut. Säilyttäkää naapurisopu ojienkin suhteen.

Kaupungin ihmiset valittavat muutamien lintuvaaralaisten vaikeuttaneen heidän työtään viimekertaisen ojien kunnostusvaiheen aikana, ja suorastaan uhanneen rikosilmoituksella. Käsittämätöntä käytöstä asiassa, jossa yksityisen edun luulisi taipuvan yleisen edun puolelle. On myös vaikea ymmär tää sitä, että Lintuvaarantien ja Lintuparventien risteyksen parantamistöitä vastustaa kulmatontin perikunta, vaikka järjestelyt olisivat vahvistetun asemakaavan mukaisia.

Toivon, että alueen vesijättömaat saadaan hoidettua ja sadevesiviemäröinnin puuttuessa ymmärrämme kaikki huolehtia toimivuudesta, joko yhdessä tai kaupungin apuun turvautuen.

Harri Laine

Sinikka Luja-Penttilä

Sammakko postilaatikossa

Sammakot kiehtoivat minua, kun olin pikkutyttö. Äidille selitin, että "tykkään sammakoista, kun ne katsovat minua niin surullisesti silmiin".

Tänä päivänä sammakot ovat suojeltuja. Lapsuudessamme niitä oli ympäröivässä luonnossa - suon laidalla - paljon. Äidin kukkapenkissä suuren ukonhattupensaan alla oleili iso, hidasliikkeinen, kyhmyinen ja tumma rupikonna. Keväisiin ääniin kuului lintujen livertelyn ohella mahtava kurnutus Valtaojasta, joka mökkimme takana kuivasi suota. Kun kuljimme hiljaa ääntä kohden, näimme lukemattoman määrän sammakoita ojassa.

Ennen kuin elämän salaisuudet selvisivät meille, ihmettelimme sitä, että ne olivat niin tiukasti toistensa niskassa. Pidimme sitä tappeluna ja väkivaltana ja mietimme vakavasti, millä tavoin voisimme erottaa ne toisistaan. Onneksi varttuneempi nuoriso selitti meille, että ne lämmittelivät sillä tavoin, kun säät olivat koleat niin varhain keväällä.

Jonkin aikaa kiihkeän äänteleyvaiheen jälkeen ojan pintaan ilmestyi suuret lautat sammakonkutua. Vähän etäämmällä kylällä asui meitä suurempi poika, jonka huvia jostain kumman syystä oli iskeä mailalla tai kepillä sammakoita kuoliaaksi.

Kerran odotellessani Valtatien ja Jääskeläntien kulmassa kasvinkumppaneita, näin tämän pojan lähestyvän maila kädessä. Tien vieren kasvuston seassa oli pikkuinen ruskea sammakko. Hädissäni piilotin sen meidän postilaatikkoon. Jääskeläntien asukkaiden postilaatikot olivat siihen aikaan teiden kulmauksessa. Vähitellen joukkomme oli koossa ja leikit ja pelit alkoivat.

Seuraavana päivänä hain postin laatikosta. Järkytys oli sanoin kuvaamaton, kun sain käteeni kuivuneen sammakkoparan. Yöllä näin painajaisia. Kun äiti herätti minut, tunnustin kaamean syntini. Äiti lohdutti, että olihan tarkoitukseni hyvä, kun yritin suojella viatonta elukkaressua. Hän kehotti kuitenkin olemaan huolellisempi ja muistamaan tekemiseni.

Meidän mökkiä vastapäätä, kalliolla, asui yhden kesän venäläinen perhe, jolla oli poika. Vaikka lapsia oltiinkin niin likat jo "tykkäsivät" joistakin pojista ja pojat likoista. Yleensä sen aikainen lempi ilmeni kiusantekona. Tämä poika oli erilainen kuin muut. Hänen "tykkäämisensäkin" ilmeni eri tavalla. Meidän mökin takana oleviin tikkaisiin ilmestyi liidulla kirjoitettuja rohkeita rakkauden tunnustuksia, kuten "Sinnika on kilti tytö".

Kylältä tullessani hän odotteli minua usein Jääskeläntien kulmassa kerättyään lasipurkkiin sammakoita ja vesiliskoja ihailtavikseni. Niin hienotunteiseen "tykkäämiseen" ei meidän joukossa ollut totuttu, joten ivaa ja pilkkaa poikaparka sai osakseen. Ja koska minuakin kiusattiin hänen takiaan, inhosin häntä.

Meillä oli kääpiökana ja -kukko. Kukko oli värikäs, pikkuinen ja häijy. Jos lähti juoksemaan sen edestä, se oli heti nokkimassa nilkkoja. Naapurin poika sai monet äkkilähdöt, kun päästin kukon sylistäni. Hän lähti kirkuen juoksemaan kukko perässä. Myöhemmin, sodan aikana, tapasin tämän entisen naapurin pojan eräillä kutsuilla uudelleen. Hänestä oli tullut komea suorastaan kaunis - nuorukainen. Taisipa sydämessäni käväistä katumuksen poikanen sen vuoksi, että olin ollut häntä kohtaan niin julma.

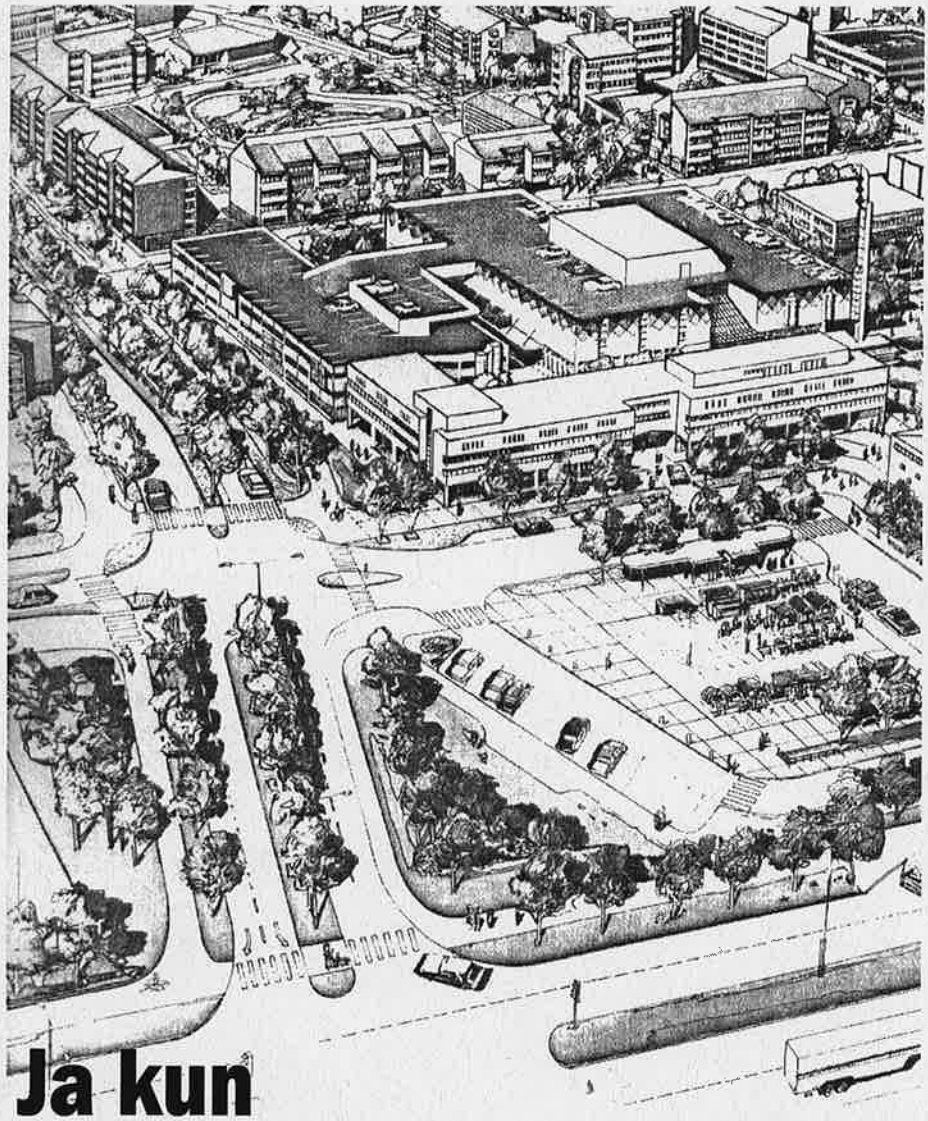

Ja kun päättyvät pitkospuut...

Näin on kun pitkospuut päättyvät, niin siitä alkaa hienosti suunniteltu Lintuvaarantie, tie joka on yksi vilkkaimmin liikennöidyistä kaduista, noin 8-10.000 ajoneuvoa vuorokaudessa. Valtava raskasliikenne, joka kuljettaa rakennustarvikkeita työmaille, vantaalaisten läpikulku ja sitten oma paikallinen liikenne. Luulisi, että tietä myös hoidettaisiin asianmukaisella tavalla, mutta katin kontit. Tien hoito loppuu jo Vallikallion liikennevaloihin, joita kevyen liikenteen käyttäjät eivät kunnioita. Talvella aura-autot ja tiekarhut kääntyvät valoissa takaisin ja loppupää Lintuvaarantiestä jää auraamatta ja höyläämättä. Nyt keväällä lakaisukoneen käyttäjä Hourimo ei jatka matkaa sen pitemmälle, jos jatkaa, niin vesitankki on jo tyhjentynyt ja loppupään asuk kaat saavat kaiken nousevan pölyn nieltäväkseen. Pahimmoillaan eletään kuin Saharassa hiekkamyrskyn keskellä. Asiasta on moneen kertaan otettu yhteyttä kaupungin elimiin, mutta suotta. Parannusta ei näy, ja jos ei kohta sada kunnolla, niin seutu peittyy lumenvalkoiseen hiekkaan.

Kyllä näin vilkas tie, jonka varrelle jatkuvasti rakennetaan lisää asuntoja, pitäisi hoitaa asiaankuuluvalla pieteetillä. Me lintuvaaralaisetkin maksamme Espoolle kunnallisveroa ja kiinteistöveroa, joka on muuten kohtuuton, haluaisimme samat palvelut kuin muutkin espoolaiset saavat. Ilman pölyhaittoja. Ei tekisi pahaa vaikka tie saisi tänä kesänä uuden ehjän asvalttipinnan. Kesän odotuksen ihanassa toivossa. Lintuvaarantien varrella asuva

Esko Roininen.

ASUTKO LINTUVAARASSA VAI KISSALAAKSOSSA?

Lintuvaaran alueelle antaa kaikki lintuihin viittaavat nimet oman leimansa. Itsekin kuvittelee, että täällä on erityisen rikas ja monipuolinen linnusto, ja että linnut viihtyvät rauhallisessa vihreässä ympäristössä. Tätä rauhaa ja idylliä on kuitenkin yhä suuremmasa mittakaavassa rikkomassa vapaana juoksevat kissat. Joskus näkee kolme tai neljä kissaa lyhyellä aikavälillä samoilla apajilla talomme läheisyydessä. Ne kiipevät tyhjentämässä linnunpönttöjä ja pesiä, tappavat linnun- ja oravanpoikasia siinä missä rottia ja hiiriäkin. Ne ulostavat lasten hiekkalaatikoihin, kaivavat ja sotkevat puutarhaistutuksia. Ne ärsyttävät todella paljon minua ja monia muitakin, jotka eivät ole "kissaihmisiä".

Noin viisi vuotta sitten näki usein täällä pesiviä fasaaneja; ne ovat tyystin hävinneet kuin myös monet muut linnut ja oravat.

Tiesitkö, että
Espoon järjestyssääntöjen mukaan on kissat pidettävä kytkettyinä samalla tavalla kuin koiratkin.

On lain vastaista antaa kissojen juosta vapaana.

Koiraa voi opettaa liikkumaan ilman hihnaa omistajansa vierellä tai pysymään pihapiirissä, mutta kissalla on luontainen metsästysvietti, jota ei voi poistaa opettamalla.

Pyytäisin kissanomistajia ottamaan huomioon ne perheet, jotka eivät halua nähdä irrallaan juoksevia kissoja pihoissaan.

Nimimerkki: Lintujen puolesta Lintuvaarassa

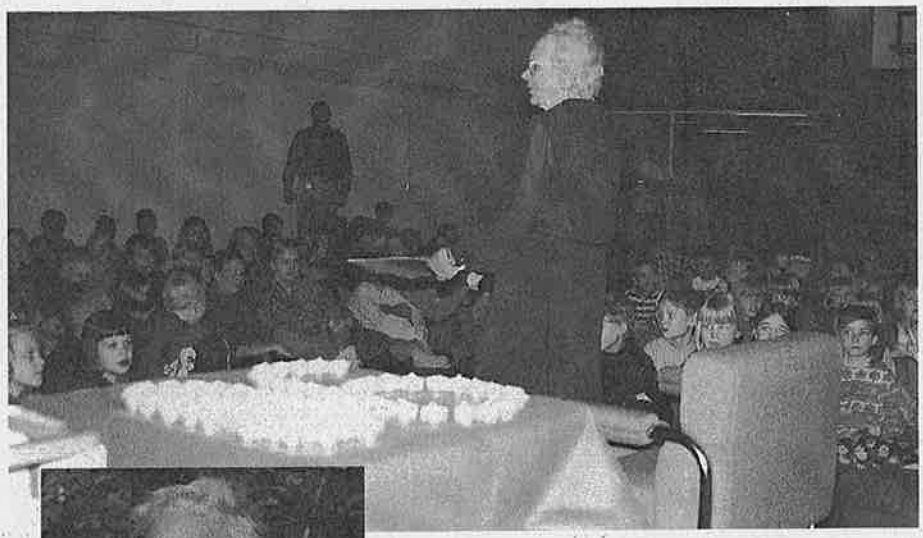

Tyynen 90-vuotis juhla

Oli aurinkoista ja kaunista, kun Tyyne juhli 90-vuotis juhliaan Lintuvaaran koululla. Kaikki luokat kokoontuivat saliin Tyynen kunniaksi. Oppilaat nousivat seisomaan ja alkoivat laulaa, kun Tyyne asteli saattokulkueen seurassa saliin. Tyyne sai ison onnittelukortin ekaluokkalaisilta, jonka jälkeen häntä halailtiin. Koulun rehtori Sinikka Oikarinen puhui hieman Tyynestä. Koulun käytävällä oli ollut laatikko, johon oppilaat olivat saaneet arvata kuka koulun väestä täyttää 90 vuotta. Oppilaat olivat arvailleet pilallaan esim. Sinikka Oikarista, Tiina Salmea ja Esko Hakalaa. Tyyne kertoi myös omasta lapsuudestaan ja sodasta. Tyyne on ollut Lintuvaaran koulun keittäjänä monta kymmentä vuotta. Salin pöydällä oli 90 kynttilää. Oppilaat esittivät Tyynelle myös monia muita lauluja ja esityksiä alkulaulun lisäksi. Ohjelman päätyttyä Tyynelle kerrottiin, että Tiinalla ja Sinikalla on jotain yhteistä mikä liittyy Tyyneen, nimittäin heidän yhteenlaskettu ikä tekee tasan 90 vuotta, mikä on myös Tyynen ikä. Tyyne lähti saattokulkueen seurassa tunnin mittaisen juhlan jälkeen. Tyynen oikeat syntymäpäivät olivat olleet lauantaina, jolloin hänellä oli ollut ystäviään ja sukulaisiaan juhlimassa.

By: Laura & Tuulikki

Lukupäivä Lintuvaaran koulussa

Koulussa oli monta pajaa. Esimerkiksi sanomalehti paja ja atk paja sanomalehtipajassa leikattiin sanomalehtiä ja liimattiin kuvia paperille. Ja kaikkea muuta hauskaa. Siellä oli koko koulu. Sitten siellä oli kirje paja jossa kirjoitettiin kirjeitä ystäville. Siellä oli kaikki koulun opettajat. Siellä oli muitakin jänniä pajoja. Se oli kiva päivä. Siellä oli jopa ruoka paja. Se oli vuonna 1997. Siellä oli myös satu paja jossa eri aikuiset lukivat lapsille satuja. Siellä vanhemmat oppilaat kuvasivat videolle sitä päivää. Minusta paras paja oli sanomalehti paja T: Tuomas. Minusta paras paja oli ristikko paja T: Simo. Minusta paras paja oli atk paja
T: Otto.

Tehneet Simo Alaranta, Otto Kurula, Tuomas Elo 2. luokka

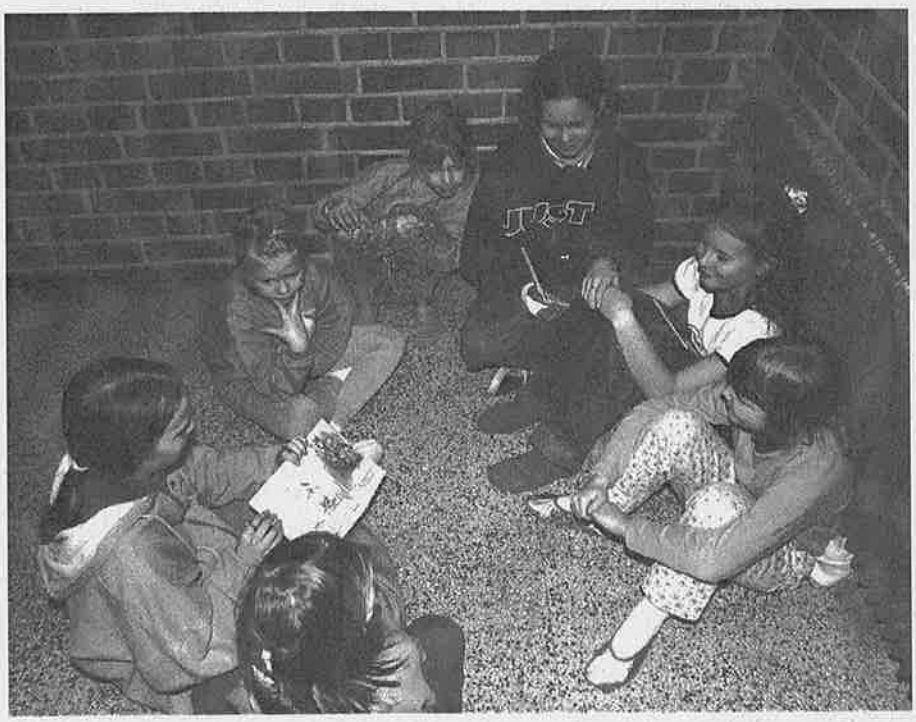

Tässä on hetki, sshh.

Lukupäivä

Koulussamme vietettiin lukupäivää 14. helmikuuta, johon osallistui koko koulun väki. Jokaisessa luokassa oli jokin paja kuten esimerkiksi kirjepaja, jossa askarreltiin kortteja & tehtiin kirjeitä sekä kiinalainen sanomalehtipaja, jonka tarkoituksena oli suunnitella ja valmistaa oma lehti. Myöhemmin kuudesluokkalaiset lukivat kummilapsilleen satuja, jotka olivat olleet rakkaita heille pieninä. Isommat auttoivat niitä ekaluokkalaisia, jotka eivät vielä osanneet lukea tai

kirjoittaa.
Päivä oli kaikin puolin monipuolinen ja lopuksi leipomispajan oppilaat jakoivat koko koululle herkulliset leivokset.

Hyöty-liikunta kunniaan!

Mens sana in corpore sano - terve sielu terveessä ruumiissa - sanoivat jo entiset roomalaiset. Tämä viisaus pätee vielä nykyisessä tietoyhteiskunnassakin.

Ihminen on osa luontoa ja tarkoitettu liikkumaan! Kukaan ei enää tunnu liikkuvan "omin konein". Ihmisille on muodostunut ajattelumalli, että aina kun mennään jonnekin, otetaan auto. Jos ei ole omaa, niin hätätilassa käy bussikin. Kaikki palvelut - päivittäistavarakauppaa myöten - ovat sijoittuneet siten, että vain omalla autolla liikkuvat tavoittavat ne ja kuntien sosiaalikulut senkun kasvavat, kun pitää järjestää kauppa- ja terveyskeskuskyytejä autottomille. Onko tässä mitään järkeä?

Liikkumattomuus lisää sairastuvuutta

Tuki- ja liikuntaelinsairaudet ovat tulevaisuudessa vielä nykyistäkin yleisempiä, ellei nyt tehdä muutosta liikuntatottumuksissa. Eikä liikkumattomuus kostaudu pelkästään näissä sairauksissa, vaan se on osatekijänä lähes kaikissa ns. kansantaudeissa ehkä syöpiä lukuunottamatta?

Kuka käy esim. nuorille, jotka viettävät kaiken liikenevän aikansa tietokoneen vieressä maaten (siltä se näyttää ainakin keski-ikäisen silmin katsottuna)?

Kuitenkin elämme maassa, jossa on melkein kaikki mahdollista: talvella voi uida ja kesällä luistella! Maanteitä riittää kävelyyn, juoksuun ja pyöräilyyn tuhansia kilometrejä. Jo pienille lapsille - jopa vauvoille - on olemassa hyviä liikunnallisia harrastuksia, mutta jo lapset oppivat siihen, että harrastuksiin kuljetaan omalla autolla. Sitten voikin taas hyvillä mielin löhötä sohvalla, kun on kerran liikuttu. Kohta varmaan kansalaisille esitellään väline, jolla voi vaivattomasti siirtyä sohvalta sänkyyn ja jääkaapille.

Koululiikunta

Kun meikäläinen oli pieni ja koulussa, liikkatunnit olivat lähestulkoon niitä ainoita, joita oikein odotti ja joista nautti. Nyt asia kuuluu olevan niin, että liikunnasta on tullut välttämätön paha ja on se aine, jonka resursseista on leikattu eniten. Ja se vähä mitä on jäänyt jäljelle on ainakin osalle (suuremmalle osalle kuin minun aikanani?) lapsista vastenmielistä, koska opettajat kouluttavat mahdollisia tulevia huippu-urheilijoita, ja liikunnallisesti vähemmän lahjakkaat jäävät etevämpien kavereidensa pilkan kohteeksi. Koululiikunnan tulisi olla hauskaa kaikille ja tarjota virkistystä lukuaineiden vastapainoksi.

Kuitenkin juuri nyt kun liikantunnit ovat niin vähissä kuin ovat, olisi entistäkin tärkeämpää, että kaikki oppilaat saataisiin mukaan ja mahdollisesti vielä löytämään se oma ja itsekullekin sopivin ja tyydyttävin tapa liikkua. Jätetään urheiluseuroille ja erityiskouluille huippu-urheiluvalmennus!

Ja eikun kävelemään!

Ja kaikkien - ei vain koululaisten - olisi syytä, toisen kerran elämässään, oppia kävelemään. Kävely on hyödyllinen, halpa, helppo ja - sitten kun siihen tottuu - hauska jopa välttämätön tapa liikkua. Pitäisi pyrkiä siihen, että kaikki alle kolme kilometriä pitkät matkat tehtäisiin jalkaisin aina kuin se on suinkin mahdollista. Koululaiset voisivat kävellä ainakin koulusta kotiin, siten läksyjen teko illalla sujuisi paremmin, kun aivot ovat saaneet happea ja lihakset liikuntaa.

Koulujen pihat ovat nykyään täynnä autoja! Tämä tarkoittanee sitä, että opettajat tekevät työmatkansa omalla autolla. He voisivat olla hyvänä esimerkkinä - mehän toimimme mallin mukaan, eikä suinkaan siten kuin meitä kehoitetaan tekemään - ja siirtyä ainakin joukkoliikennevälineiden käyttäjiksi, jos kävely tai pyöräily ei houkuttele.

Niinpä ehdotankin - nyt kun talvi on taas takana ja tiet kuivat, että mahdollisimman moni siirtyisi oman auton käytöstä omien jalkojen käyttäjäksi. Kauppamatkankin voi tehdä siten, että kävelee kauppaan ja tulee sitten vaikka bussilla takaisin kantamusten kanssa. Nostetaan hyötyliikunta taas sille luonnollisesti kuuluvaan asemaan!

Jäsenasiaa

Jos et ole vielä Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen jäsen, nyt on aika liittyä! Lintuvaaran Omakotiyhdistys on yksi vanhimmista Espoon asukasyhdistyksistä (per. 1941) ja kuuluu Espoon Kotiseutuyhdistysten liittoon.

Jokainen jäsen on erittäin tervetullut, sillä yhdistyksen painoarvo päättäjiin päin riippuu siitä, kuinka suuri yhdistyksen jäsenmäärä on. Lintuvaaralaiset ovat nyt tärkeiden ratkaisujen edessä, sillä Espooseen on valmistumassa Etelä-Espoon yleiskaava ja siinä on edelleen Kehä II:n jatko, mitä lintuvaaralaiset ovat jo 30 vuoden ajan vastustaneet. Lisäksi alueen kaavoitus on vielä pahasti kesken ja tiestö on luvattoman huonossa kunnossa, palvelut ovat väestönkasvusta huolimatta puutteelliset jne. Joten tekemistä riittää.

Jokainen lintuvaaralainen talous voi liittyä jäseneksi maksamalla jäsenmaksun, mikä on jo vuosia ollut **35,-/talous. Tililleppanokortti on ohessa.**

Ongelmajäte ja metalliromun keräys

YTV:n järjestämä kodin ongelmajätteiden ja metalliromunkeräysautot ovat jälleen liikkeellä. Lintuvaarassa autot ovat **maanantaina 5.5.**

- klo 17 - 17.20 Hämeenkyläntien ja Jääskeläntien kulmassa
- klo 17.25 - 18 Lintuvaarantie 50, entisen kaupan parkkialueella.

Parkkialueella on samaan aikaan myös **tavarankierrätysauto**, johon voi viedä kierrätyskelpoisia tavaroita.

Kadonnut

Musta uroskissa 16.3. Lintuvaarassa. Kaulassa ruskea panta, jossa nimi ja puhelinnumero. Soitathan havainnoistasi.

Löytäjälle palkkio!
Puh. 545 419

KIINTEISTÖASIAA

Viime lehdessä käsittelin uutta varainsiirtoverolakia. Lisäyksenä edelliseen huomattakoon, että jokainen luovutuksensaaja (ostaja) on velvollinen suorittamaan veroa omasta osuudestaan. Siis kun pariskunta ostaa yhteisen kodin, pitää molempien suorittaa erikseen omistusosuutensa mukaisen varainsiirtoveron. Yksi ostaja ei voi enää maksaa veroa könttänä ja periä muiden osuuksia myöhemmin. Myös asuntojen vaihdoissa vero suoritetaan molemmista kohteista. Aiemmin kahden osakehuoneiston vaihdossa vero suoritettiin vain arvokkaammasta kohteesta.

Edellisen kirjoituksen jälkeen on tullut juttupyyntöjä muutamasta aiheesta. Käsittelen seuraavaksi kiinnityksiä ja myyjän ja ostajan vastuukysymyksiä, mitkä ovat huolestuttaneet eniten Lintunen-lehden lukijoita.

Kiinteistöpanttioikeus

Uuden maakaaren mukaan vain saamisen vakuudeksi haettu kiinnitys voidaan enää kiinnittää. Aiemmin kiinnityskelpoisia oikeuksia oli useita. Esimerkiksi velkakirja, maksamaton kauppahinta, syytinki (eläkeoikeus) ja maanvuokraoikeus olivat tällaisia oikeuksia. Vanhan maakaaren mukaan määräalan ostajan kannatti hakea kiinnitystä erottamisoikeden vakuudeksi viipymättä, koska silloin ostaja turvasi oikeutensa määräalaan kiinnityksen hakemispäivästä lähtien. Nykyisin lainhuuto myönnetään myös määräaloille, joten erottamisoikeutta ei enää ole.

Haltijavelkakirja panttikirjaksi

Kiinteistön panttauksessa ei enää käytetä velkakirjoja, vaan käyttöön on otettu erityinen panttikirja. Kiinnitystä ei tarvitse enää uudistaa 10 vuoden välein, vaan panttikirja on voimassa niin kauan kuin se kuoletetaan. Vanhat haltijavelkakirjat ovat edelleen voimassa ja kiinnitettyjen haltijavelkakirjojen etuoikeus säilyy ennallaan. Haltijavelkakirjat pitäsi kuitenkin vaihtaa niiden voimassaoloaikana panttikirjoiksi, muuten ne kuoleentuvat. Mitään kiirettä ei vaihtamisessa kuitenkaan kannata pitää, sillä haltijavelkakirjat tuottavat etuoikeuden itse pääomaan, mutta myös kolmen vuoden korkoihin ja perismaksuihin. Panttikirja vastaa pääomaltaan vain itse pääomaa. Täten haltijavelkakirjat ovat vakuudeltaan parempia luotonantajille kuin uudet panttikirjat.

Kiinnitysmenettely

Kiinnitystä voi hakea pääsääntöisesti vain se henkilö, jolla on lainhuuto kiinnitettävään kiinteistöön. Kiinnitys haetaan siitä käräjäoikeudesta, jossa kiinteistö sijaitsee, kirjallisesti. Käräjäoikeudessa on valmiita hakukaavakkeita, mutta hakemuksen voi tehdä ilman niitäkin. Hakemuksessa on käytävä ilmi kohde tarkasti yksilöitynä, kuka hakee ja haetun kiinnityksen määrä. Jos haetaan useampia panttikirjoja, on merkittävä niiden keskinäinen etuoikeusjärjestys.

Kiinnityksestä on suoritettava 1,5 % leimaveroa. Todistus maksetusta leimaverosta on liitettävä mukaan hakemukseen. Niin kiinnitys- kuin lainhuutohakemuksen voi antaa myös ulkopuolisen (esimerkiksi luotonantajan) tehtäväksi. Mutta mikäli et tarvitse lainaa pankista, hae lainhuuto ja kiinnitykset itse - säästät selvää rahaa.

Myyjän tiedonantovelvollisuus

Kiinteistön/huoneiston kaupassa lähtökohtana on, että myyjän on kerrottava kaikki tiedossaan olevat seikat, jotka voivat vaikuttaa ostajan ostopäätökseen. Tällaisia tietoja ovat mm. kiinteistön/huoneiston laadulliset ominaisuudet kuten pinta-alat, varustelut, asunnon kunto ja rakenteet.

Kiinteistöstä myyjän on kerrottava ja näytettävä ostaj alle myös rakennusluvat, piirustukset ja kuntokartoitukset. Lisäksi on annettava tiedot kaavoituksesta, mahdollisesta rakennuskiellosta, luovutusrajoituksista tai muusta kiinteistön käyttöä rajoittavista seikoista. Omistajan myydessä kiinteistöään, on hänen myös tiedettävä ja kerrottava ostajalle mitä naapuritontilla tapahtuu. Onko tontille tulossa uudisrakennus tai tie? Mitä muutoksia on tapahtumassa rasitteisiin ja oikeuksiin naapurin tontilla?

Myyjän on myös todistettava omistusoikeutensa. Huoneiston kohdalla omistusoikeus selviää isännöitsijäntodistuksella ja osakekirjalla. Kiinteistönomistajalla vastaava asiakirja on lainhuutotodistus. Sen lisäksi kiinteistön myyjä tarvitsee rasitustodistuksen, kiinteistörekisteriotteen, tiedot vallitsevasta kaavasta (asemakaava tai yleiskaava), tonttikartan ja kiinteistön piirustukset.

Jos ostajalle syntyy virheellinen käsitys jostain kiinteistön tai huoneiston ominaisuudesta, on myyjän oikaistava tuo käsitys. Myyjä vastaa myymästään kohteesta, eikä hän pääse vastuustaan myymällä kohde "sellaisena kuin se on kaupantekohetkellä" olevalla lausekkeella. Myyjällä on vastuu myymästään kiinteistöstä viisi vuotta ja asunto-osakkeesta kaksi vuotta. Vastuuta voi lieventää lisäämällä kauppakirjaan erillisen asunnontarkastusasiakirjan, johon yksilöidään kaikki tiedossa olevat virheet. Esimerkiksi kuntokartoitus voi olla tällainen dokumentti. Kun ostaja allekirjoittaa asiakirjan, hän samalla hyväksyy tietävänsä mainitut virheet. Näin myyjä siirtää vastuutaan ostajalle.

Asiakirjalla on lisäksi se merkitys, että vaikka myyjä ei kaikesta vastuustaan pääsisikään irti, hän voi mahdollisessa kiistassa vedota vilpittömään tarkoitukseensa. Tällöin esimerkiksi myyjän 5 vuoden vastuuta laatuvirheistä ei todennäköisesti pidennettäisi 10 vuoteen. Myyjä ei nimittäin vapaudu vastuustaan 2-5 vuoden kuluttua, jos hän on menetellyt vilpillisesti eli esimerkiksi peitellyt vahinkoja. Tällöin määräaika vastuusta on 10 vuotta. Kaikista asiakirjoista ja tutkimuksista huolimatta katson, että myyjä vastaa kuitenkin viimekädessä kohteestaan.

Ostajan selonottovelvollisuus

Maakaaren mukaan ostajan pitää luottaa myyjän antamiin tietoihin. Ostajan ei kuitenkaan pidä uskoa pelkästään suullisia tietoja. Hänen pitää tarkastaa ainakin lainhuuto-, rasitustodistuksen, kiinteistörekisteri- ja kaavaotteen paikkansapitävyys. Lisäksi ostajan kannattaa selvittää, onko kunnallisteknisiä maksuja, sähkölaskuja tai kiinteistöveroja maksamatta.

Niin asunto-osakkeen kuin kiinteistönkin kaupassa ostaja on velvollinen tarkastamaan kohteen ennen kaupan tekoa. Ostaja ei voi vedota virheeseen, jonka hän olisi havainnut asunnon tarkastuksessa. Poikkeuksena on sellainen virhe, jota on piiloteltu. Ostajan ei nimittäin edellytetä turvautuvan asiantuntija-

apuun selonottovelvollisuutensa täyttämiseksi. Jos rakennuksessa kuitenkin on havaittavissa epämääräisiä vaurioita, on ostajan tutkittava asia tarkemmin. Hänen kannattaa tarvittaessa käyttää rakennusalan asiantuntijaa tarkastamaan kohde.

Ostajan havaitessa asunnossa virheitä, on hänen valitettava niistä välittömästi myyjälle. Lain mukaan ostaja menettää oikeutensa valittaa, ellei hän tee sitä kohtuullisessa ajassa virheen havaittuaan. Laatuvirheen (pinta-ala, kunto, rakenteet) osalta ostaja menettää oikeutensa vedota virheeseen vasta viiden vuoden jälkeen hallinnan luovuttamisesta.

Uudet ideat ja kysymykset ovat edelleen tervetulleita. Antakaa lisää palautetta seuraavaa lehteä varten. Lähettäkää ehdotuksenne kotiosoitteeseeni Varusmiehentielle tai faksatkaa työnumerooni 760440.

Markku Saarikoski

Kirjoittaja on Lintuvaaran omakotiyhdistyksen sihteeri ja laillistettu kiinteistönvälittäjä.

Verkkonailonit

Näin äitienpäivän lähestyessä tuli mieleeni tapaus, kun jokin aika sitten eräs henkilö päätti ilahduttaa äitiään äitienpäivälahjalla. Paikkakunnan kuuluna kätevyydestään hän päätti valmistaa patalapun. Tarveaineet, siis langan ja puikot, henkilö sosialisoi äidin neulekorista. Käyttölupaa ei ollut vara kysellä, ettei yllätys olisi mennyt pilalle. Pian aloitettuaan hän huomasi kuitenkin tarvitsevansa apua ja kohta löytyikin aina niin toimelias sisar henkilöä neuvomaan. Opetusta tarvittiin vain aloituksessa, niin yllättävissä kuin tavanomaisissakin käänteissä, nurjissa silmukoissa sekä lopetuksessa. Kaikki muu sujui kuin rasvattu eikä kulunut kuin pari viikkoa kuin teos oli valmis. Vertailtuaan tuotostaan vanhoihin, kattilakaapin naulassa roikkuviin yksilöihin, henkilö huomasi tulokkaan kulmasta puuttuvan lenkin. Hätä ei ollut suuren suuri, kun lahjakkaan sisaren neuvoilla tuonkin vähäisen puutteen saattoi korjata tuota pikaa virkkimällä. Vieläkään henkilö ei ollut tyytyväinen, sillä uusi patalappu oli edellisiä huomattavasti pienempi ja kapeni vielä kohden loppua elikkä toista syrjää. Lahjaa oli myös hankala paketoida näyttävään pakettiin.

Tarvittiin jotain lisää, jotain tarpeeksi henkilökohtaista, käytännöllistä, mahdollisesti intiimiä ja rajalliset rahavarat huomioon ottavaa. Tuossa projektin vaiheessa varat olivat suorastaan olemattomat, joten henkilö turvautui parhaaseen käsillä olevaan, aina rakentavia investointeja suosivaan tahoon, isäänsä. Toisin kuin taannoiset, vastuuttomat pankinjohtajat, otti tuo hankkeen päärahoittaja budjettineuvotteluissa puheeksi varsinaisten kustannusten lisäksi myös hankinnan kannattavuuden, laatuvaatimukset, ostopaikan ja mahdollisen kuljetuksen. Kokouksessa päädyttiinkin molempia osapuolia tyydyttävään tulokseen siten, että henkilölle luovutettiin 10 markan rahoitus nailonsukkien hankintaa varten. Hankintatoimista ja kuljetuksista henkilö lupasi itse vastata, minkä ei katsottu

Jatkuu sivulla 10

Joustavaa, luotettavaa ja ammatitaitoista kiinteistönvälitystä Lintulaaksosta!

Meidän kautta saatte kaikki alan palvelut:

- kiinteistöt, tontit ja huoneistot
- ilmainen arviointi
- lakineuvonta
- vuokravälitys
- asiakirjat: kauppakirjat, kiinnitykset, lainhuudot jne.
- kuntokartoitukset ja kodin turvapalvelut

Markku Saarikoski
Varusmiehentie 16
02660 Espoo
gsm 0400-750 029

Decanet Oy Ikv
Pitkänsillanranta 3 A
00530 Helsinki
pt. 760 442, fax 760 440

Varo voroja

Luuta ovea vasten ilmoittamassa isäntäväen poissaolosta ei enää taida toimia oikealla tavalla; nykyisin se johtaisi mitä todennäköisimmin rauhaisassa Lintuvaarassakin talon pikaiseen tyhjennykseen – omistajien yllätykseksi. Niin ovat ajat ja tavat muuttuneet ja se on jokaisen syytä ottaa huomioon, ettei tulisi ikävyyksiä.

Lintuvaarassa on viime vuosien aikana useammassa talossa käynyt kutsumattomia, ahneita vieraita, joten meidän jokaisen on syytä hieman seurata, mitä ympärillä puuhataan. Jos jotain tapahtuu, rikotaan ikkunoita, jostain rynnätään kiireesti ulos tms., ei pidä ujostella tehdä hälytystä. Puhelin poliisille on 10022, yleinen hätänumero on 112.

Suojaudu ennakkoon

Yksinkertaisin ja varmin tapa suojautua helpoilta varkauksilta on paikkojen lukitseminen. Ovien kautta varastetaan suurin osa, peräti 70%. Takalukko vaikeuttaa mukavasti isojen tavaroiden ulossaamista. Hidaskin naapuri saattaa herätä, jos tuntematon kaveri kantaa ikkunasta ulos naapurin arvotavaraa. Tunnettua on, että vorot liikkuvat mielellään rauhallisissa olosuhteissa. Syttyvät pihavalot, vaikkapa naapurin auto tyhjän talon tontilla, omia aikojaan syttyvät ja sammuvat huonevalot ja radio tms. eivät innosta varkaita töihin vaan siirtymään helpompiin kohteisiin. Kun talonsa jättää tyhjäksi vaikka vain viikoksi, kannattaa asiasta kertoa naapurille, jotta hän voi tarkkailla taloa outojen liikkujien varalta.

Jos kuitenkin voro vie tavaraa, päästään sen jäljille huomattavasti helpommin jos se on merkitty. Poliisilta ja vakuutusyhtiöiltä voi ilmaiseksi lainata kaiverruskyniä, timanttikyniä tai näkymätöntä mustetta. Turvamerkintä vaikeuttaa tavaran jälleenmyyntiä ja laimentaa varkaiden uloskantohalukkuutta. Turvamerkintä on tavaraan merkitty omistajan henkilötunnus, jonka edessä on maata ilmaiseva F-tunnus. Antiikkia, koruja lasia ym. keräilytavaroita ei yleensä kannata merkitä, mikäli niissä on jokin muu esineen selvästi yksilöivä kaiverrus tai tuntomerkki. Ammattilaisen suorittama korukaiverrus on usein parempi vaihtoehto. Merkitty omaisuus kannatta aina luetteloida tuntomerkkeineen.

Jos taas olet ostamassa turvamerkittyä tuotetta ja siinä on jonkun muun kuin myyjän henkilötunnus, selvitä, mitä tietä tavara on hänelle joutunut. Jos tavara on "kuumaa" ja ostat sen, menetät sen korvauksetta oikean alkuperäisen omistajan löydyttyä. Lisäksi voi tulla rikosoikeudellisia seuraamuksia.

Varas löytää "varman paikkasi"

Enemmän kuin todennäköisesti varas etsii ensimmäiseksi pakastimesta, likapyykkikorista tai jostain yhtä "varmasta" piilopaikastasi. Älä siis luota niihin sen enempää kuin autossa selkänojan ja istuinosan väliin miettiessäsi rahapussin väliaikaista säilytyspaikkaa. Matkalle lähtiessä kannattaa harkita arvoesineille pankin tallelokeroa. Pankit vuokraavat myös melko varmoja rasioita muutamalla satasella vuodessa.

Kesä ja lomat sekä varkaat ovat taas tulossa.

mls

Sivulta 9

tuottavan ylivoimaisia vaikeuksia paikkakunnan senaikaiset liikenneolot ja muu kattava palveluverkosto huomioon ottaen.

Ostopaikan valinta oli tehtävä huolella, sillä mahdollisuuksia oli monia. Tästä tietoisena henkilö päätti kuljettaa ostovoimansa maksimaalisten valikoimien äärelle ja suuntasi kulkunsa Jääskeläntieltä kolmen toiveikkaan lyhyttavaraliikkeen ohi aina varsinaiseen Kangaskauppaan, mikä sijaitsi elokuvateatteria vastapäätä. Esitettyään asiansa myyjättärelle, joka mahdollisesti oli itse kauppias, henkilö sai eteensä kysymykseen tulevat vaihtoehdot. Tehokas vakoilutoiminta oli ollut omiaan antamaan viitteitä värin ja koon valinnassa ja sauman sisältävät mallitkin saatettiin siirtää syrjään vanhanaikaisina ja epämuodikkaina. Valinta kohdistui aina tyylikkäisiin, yksinkertaisiin verkkonailoneihin, joista silmäpakokin juoksi vain toiseen suuntaan. Investoinnin edullinen hinta yllätti sen sijaan henkilön ja lopulla rahalla hän saattoikin ostaa kaikista ohittamistaan kaupoista ja kioskeista itselleen jäätelön (so. neljä jäätelöä kilometrin matkalla) ja summasta sai rahoittajakin vielä pienen osuuden takaisin.

Koko hanke alkoi olla enää vain pakkaamista vaille. Tarkoitusta varten henkilö oli löytänyt Elannon roskiksesta hopeanhohtoisen pahvitoosan, jota mitä luultavimmin oli aiemmin käytetty veripaltun varastoimiseen. Kortti toki vielä tarvittiin. Käden käänteessä henkilö oli valmistanut senkin itse, sillä henkilön tuolloinen toimipaikka, Lintuvaaran päiväkoti, oli antanut materiaaliavustusta ja salli käyttää työvälineitä myös henkilökohtaisiin tarpeisiin.
Kyllä äiti olikin yllättynyt, mahdollisesti jopa iloisesti. Eikä siitä niin kauhean kauan aikaa ole edes vierähtänyt.

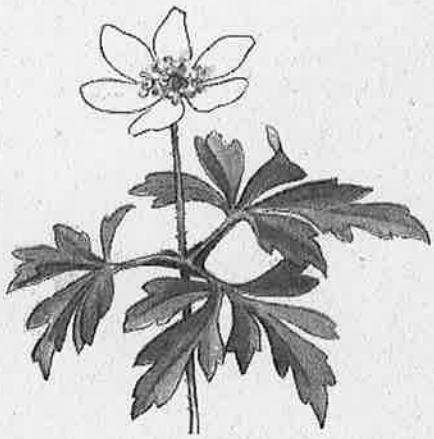

Hyviä espoolaisia retkikohteita

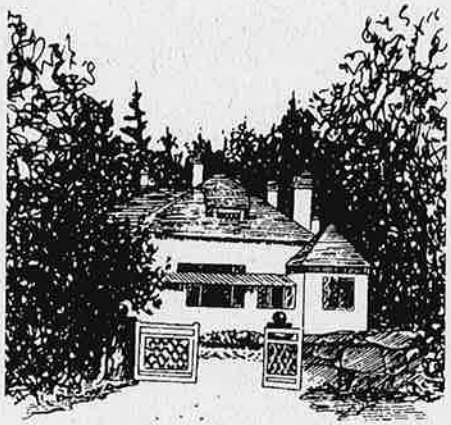

Villa Elfvikin Luontotalo

Lintuvaarasta kävelymatkan päässä Laajalahden rannassa sijaitseva Villa Elfvik, jonka arkkitehti Mauritz Gripenberg suunnitteli 1904 ja Espoo osti jakunnosti Luontotaloksi, on ihanteellinen sunnuntaikävely kohde. Viikonloppuisin on kahvilakin toiminnassa.

Talossa on pysyvä Espoon luonnon moninaisuudesta kertova näyttely alakerrassa, ja yläkerrassa on kirjasto, jossa voi perehtyä mm. viimeisimpään ympäristötietoon Espoossa.

Villa Elfvikin pihalta lähtee 700 metrin luontopolku, jota pitkin pääsee myös pyörätuolilla. Kaislikon reunassa on lintutorni, josta voi tähystellä lahdella oleskelevia runsaita muuttolintuparvia. Laajalahden luonnonsuojelualue on Etelä-Suomen parhaita lintuvesiä ja ehdolla myös EU:n Natura 2000 -ohjelmaan.

5.4.-11.5. Villa Elfvikissä on YTV:n *Viisaat valinnat* -näyttely kierrätyksestä ja muusta uudesta ympäristöystävällisestä jätehuollosta kotitalouksissa.

13.5.-2.6. näyttely nuorison joukkoliikennelehtikilpailun tuloksista. Avajaisissa 13.5. palkitaan voittaneet työt.

5.6.-30.6. Benjamin Pöntisen valokuvanäyttely *Liito-oravan metsä.*

Linturetket

Laajalahden opastetut linturetket lähtevät Elfvikin pihalta su 20.4., la 26.4. ja su 27.4. klo 8 ja kestävät noin klo 11:een.

Luontotalo on kesällä auki **ma–pe klo 9–16** ja **la–su klo 11–16**, jolloin paikalla on myös opas.

GALLEN-KALLELAN MUSEO

Hyvä kävelyretken kohde on myös Akseli Gallen-Kallelan ateljeekoti Tarvaspää Turunväylän varrella. Museossa on nähtävissä paitsi Gallen Kallelalle kuulunutta esineistöä (mm. työkaluja), matkamuistoja ja teoksia, myös muuttuvia näyttelyitä.

Tänä keväänä on tilaisuus tutustua Gallen-Kallelan aikalaisen ja hyvän ystävän - myös entisen leppävaaralaisen - kuvanveistäjä Ville Vallgrenin tuotantoon, jota esitellään ajalla 5.4.-8.6. näyttelyssä *Kosketuskohtia ja kipinäväli* - Ville Vallgren ja Erkki Kannosto Tarvaspään vieraina. Erkki Kannosto on nykytaiteen edustaja, jonka aihepiirissä ja tyylissä on yhtymäkohtia Ville Vallgreniin.

Museon kesänäyttely *Akseli Gallen-Kallela - taiteen monet kasvot* 13.6.-31.8. tuo esille taiteilijan vähemmän tunnettua tuotantoa ja kertoo hänen taiteensa monimuotoisuudesta ja kansainvälisistä kontakteista.

Museossa toimii myös erittäin hyvä kahvila.

Tarvaspää on auki 15.5.-31.8. **ma–to 10–20, pe–su 10–17.** Museo on kuitenkin suljettu 9.-12.6.

Polkupyöräretkelle Glimsiin

Glims talomuseo on alkuperäisellä paikallaan oleva entinen maalaistalo ja kestikievari. Vanhimmat rakennukset ovat 1700-luvulta. Paitsi tätä ns. perusnäyttelyä museossa järjestetään *vaihtuvia näyttelyitä, työnäytöksiä ja tapahtumia.*

Kesän ajan eli 6.5.-30.9. erikoisnäyttely *Kirkasta kuppiin ja nuppiin!* Väkijuomien salakuljetusta Espoossa vuosina 1919-1932 käsittelevä näyttely.

Glimsin talomuseo sijaitsee Jorvin sairaalan vieressä osoitteessa Glimsintie 1 ja museo on avoinna **ti–pe klo 10–16, la–su klo 12–16** sekä **työnäytösten** aikana. Muina aikoina sopimuksen mukaan (puh. 863 2979).

Pääsymaksu on aik. 10 mk, ryhmäalennus väh. 10 hengen ryhmälle, lapset ja oppilasryhmät ilmaiseksi.

Kahvila avoinna ti–su klo 10–17.

Muistathan kesän pihakilpailun!

EKYL (Espoon Kotiseutuyhdistysten Liitto) järjestää tänä kesänä pihakilpailun Suur-Leppävaaran alueella.

- Sarjoja on joka lähtöön: uusille ja vanhoille pihoille, omakoti-, rivi- ja kerrostaloille sekä yrityksille ja yhteisöille, kaikille, joilla on ns. oma piha.
- Ilmoittautumiset puhelimella, faksilla tai postitse:

Espoon Kotiseutuyhdistysten Liitto ry
Thurmannin puistotie 12 A
02700 KAUNIAINEN
puh. 505 0085 (myös fax), josta saa myös lisätietoja (kuten Arja Pihlajistoltakin puh. 548 4522).

Ilmoittautumiset viimeistään 30.5.97.

Aarnen autosähkö & -huolto

* *autosähkötyöt*
* *huollot & korjaukset*
* *pakokaasuanalyysit*
* *varashälytinasennukset*
* *ym. ym.*

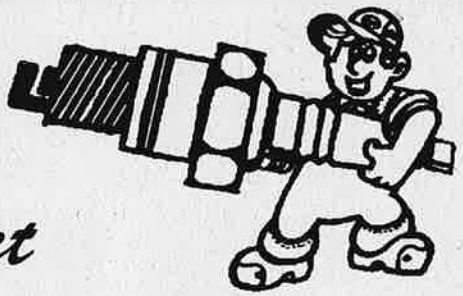

Erikoiskorjaukset esim.
OPEL * SAAB * SEAT

ESSO Ultron
49,-/l
sis. vaihtotyön

puh./fax 586 3126
NMT 0400-747 350
Palokärjentie 3

cobra®
CAR SECURITY SYSTEMS

Avoinna:
ark. 7.30–17.30
la 10–14

VARAOSAT, TARVIKKEET, ASENNUSPALVELU, HUOLLOT JA KORJAUKSET

MOBIL ÖLJYNVAIHDOT

Mobil Super Formula **32,-** vaihdettuna

Mobil 1 Rally Formula **49,-** vaihdettuna

Mobil 1 OW–40 **59,-** vaihdettuna

PARAS TYRMÄYS VETOPULMIIN

Fixus VETOKOUKKU
alk. **795,-** asennettuna

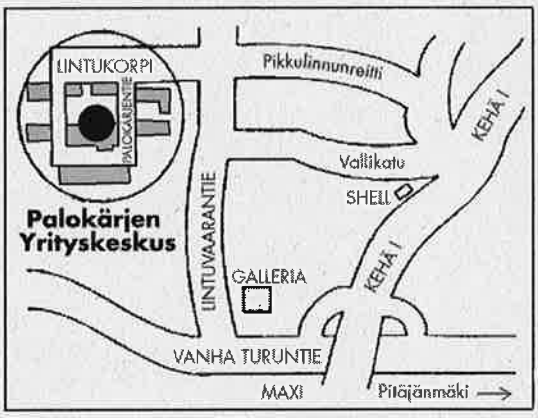

AUTON PUHDISTUKSEEN

Finikor vahapesu 0,5 l 10,-

Keinosäämiskä 10,-

Pesusieni 10,-

Chief Täyssynteettinen moottoriöljy **79,-** / 4 l

Espoon AUTOPISTE OY

Lintuvaara, Palokärjentie 3
puh. 512 4778
Avoinna: ma–pe 9–19, la 10–14

VARAOSAT, TARVIKKEET, ASENNUSPALVELU, HUOLLOT JA KORJAUKSET